

ZULMAT OSTONASIDAGI MUHABBAT. 1-FASL

Dilfuza SOBIROVA tarjimasi

MUQADDIMA

Ilgari o'lim haqida jiddiy o'ylamasdim, vaholanki, so'nggi oylarda bu haqda o'ylash uchun sabablar ko'p bo'lgan bo'lsa-da... Bazan bu fikr miyamga kelar, lekin o'lim bilan qay holatda yuzma-yuz kelishimni tasavvur qila olmasdim. Nafasimni yutib, katta zalning narigi burchagida turgan iskovuchning tantana qilayotgan ko'zlariga tikilardim.

Birov uchun hayotingni qurbon qilish, ayniqsa u sevgan kishing bo'lsa, bu olijanoblik! Men Forksga ko'chib kelgan kunimoq hayotimni xavf ostiga qo'yganimni tushunib turardim. Lekin qo'rquvdan yuragim muzlab borayotgan bo'lsa-da, afsuslanmayapman. Ko'nglingning tub-tubidagi orzuving ushlagach, taqdirga qarzingni qaytarishing kerakligini tushunardim. Iskovuch ko'ngli to'lib jilmayganча, sekin-asta men tomonga kela boshladi...

I bob. Ilk taassurotlarim

Usti ochiq mashinada onam bilan aeroportga yetib keldik. Finiksda kun issiq bo'lib, osmon musaffo edi. Arizona bilan xayrlashar ekanman, egnimda o'zim yoqtirgan yupqa bluzka, qo'limda esa qalin kurtkamni ko'tarib olgandim. Forks Washington shtatining shimoli-sharqida joylashgan kichik shaharcha bo'lib, yog'ingarchilik mo'l edi. Bu yer qo'shma shtatlarning eng seryomg'ir hududi hisoblanardi. Kishini ko'ngliga ma'yuslik soladigan bu zerikarli shaharchadan onam men hali go'dakligimdayoq qochib ketgan. O'n to'rt yoshimgacha har yili yoz faslida shu tund shaharchada tatilni o'tkazardim. Bir marta isyon ko'targanimdan keyin otam so'nggi uch yilda Kaliforniyaga olib boradigan bo'ldi. Mana endi o'z ixtiyorim bilan Forksga qaytyapman. Bu qarorga kelishim oson bo'lmadi, chunki bu joyni bolaligimdan yoqtirmasdim. Menga quyoshli, shovqin, quvnoq Finiks ko'proq yoqardi.

— Bella, - dedi onam. Uning nima deyishini bilib turardim. - Hali ham kech emas, fikringdan qaytishing mumkin, - ming birinchi marta u shu taklifini takrorladi.

Men onamga juda o'xshayman, faqat uning soch turmagi kalta, kulsa ko'zining atrofida mayda ajinlar paydo bo'ladi. Men uning bolalarnikidek sodda ko'zlariga tikildim, yuragimda og'riq turdi. Nahotki, onajonimni tashlab ketsam, albatta, endi uning yonida qayg'uradigan, mehribon Fil bor.

— Rostdan borgim kelyapti... - dedim men qatilylik bilan. Yolg'on gapirishni qoyil qila olmasamda, oxirgi paytlarda ko'p qaytarganim uchun bu gapimga o'zim ham ishonib qolgandim.

— Mayli... Unda Charliga salom deb qo'y.

— Albatta, - xo'rsindim men.